

2. KONGREGACJA DS. DUCHOWIEŃSTWA

Przesłanie kard. Cláudio Hummesa

Drodzy przyjaciele kapłani,

Z okazji liturgicznego wspomnienia św. Jana Marii Vianneya, proboszcza z Ars, które przypada dn. 4 sierpnia br., wszystkich Was serdecznie pozdrawiam i przesyłam braterskie słowo.

Kościół wie dobrze, że w dzisiejszych czasach jest konieczna misyjność, nie tylko „ad gentes”, ale także w regionach i środowiskach, w których od wieków chrześcijańska wiara była głoszona i pogłębiana, a wspólnoty kościelne się rozwijały. Chodzi tu o misyjność, o ewangelizację misyjną wewnątrz wspólnot, w których adresatami są ci, których jako kapłani ochrzciliśmy i których z różnych względów nie byliśmy w stanie wystarczająco ewangelizować, lub którzy zatracili pierwotny zapał i w konsekwencji się oddalili. Współczesna kultura społeczności – kultura relatywizmu, zeświecczenia, agnostycyzmu i laicyzacji – wymaga od wielu pogłębionej religijności.

Kościół z natury swojej jest misyjny. „Siewca wyszedł siał” (Mt 13,3), mówi Jezus Chrystus. Nie ogranicza się on jedynie do rzucania ziarna przez okno, ale wychodzi z domu. Kościół wie, że nie może pozostać obojętny lub ograniczyć się do przyjęcia i ewangelizowania jedynie tych, co Go szukają we własnych kościołach czy wspólnotach. Trzeba koniecznie powstać i iść wszędzie, gdzie żyją i pracują osoby i rodziny. Iść do wszystkich: zakładów, organizacji, instytucji i różnorodnych środowisk społecznych. Do takiej misyjności wezwani zostali wszyscy członkowie wspólnot kościelnych: pasterze, zakonnicy i świeccy.

Kościół uznaje, iż kapłani wpływają w sposób decydujący na życie ludzkie wspólnot wiernych. Jeśli kapłani są aktywni, to i Kościół wykazuje aktywność. W przeciwnym przypadku realizacja misji byłaby trudna.

To Wy, drodzy bracia kapłani, jesteście wielkim bogactwem, dynamizmem oraz inspiracją pastoralną i misyjną w społeczności, wśród której są wspólnoty ochrzczone. Bez Waszego zdeterminowania „wypłynięcia na głębie” („Duc in altum”) dla połowu, do czego sam Chrystus nas wezwał, niewiele lub nic, można zrobić w podjęciu koniecznej misji, zarówno tej „ad gentes”, jak też na terenach od wieków ewangelizowanych. Dziś Kościół z wielką ufnością liczy na Was, ponieważ wie i jednoznacznie uznaje, że zdecydowana większość kapłanów – mimo słabości i ludzkich ograniczeń, które wszyscy posiadamy – jest godna składania ofiary codziennego życia dla Królestwa Bożego i że kocha Jezusa Chrystusa oraz lud sobie powierzony. Są kapłanami, którzy nieustannie się uświęcają przez sprawowanie powierzonej im posługi i wiernie trwają do końca żniwa Pańskiego. Jest też nieliczna część księży, która poważnie zbłądziła. Kościół pragnie wynagrodzić wyrządzone przez nich zło. Z drugiej jednak strony cieszy się i chlubi z niezliczonej większości swoich kapłanów, którzy są wierni i w najwyższym stopniu zasługują na pochwałę.

W Roku Pawłowym i w oczekiwaniu na Synod Biskupów poświęcony Słowu Bożemu, który odbędzie się w Rzymie w październiku br., pragniemy wszyscy przygotować się do podjęcia naglącego dzieła misyjnego. Niech oświeci nas moc Ducha Świętego, pośle i wspomaga, abyśmy mogli iść i głosić, raz jeszcze, osobę Jezusa Chrystusa, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, abyśmy mogli głosić Jego Królestwo!

Drodzy bracia, pozdrawiam Was ponownie, pozostając zawsze do Waszej dyspozycji. Wszystkich Was obejmuję swoją modlitwą, szczególnie zaś tych, co cierpią, są schorowani i w podeszłym wieku.

Watykan, 15 lipiec 2008 rok

Cláudio Kard. Hummes
Abp Emeryt San Paolo
Prefekt
Kongregacji ds. Duchowieństwa

Tekst dostarczony przez Kongregację ds. Duchowieństwa